

Yeniden-Adaylık Açık Tiyatrosu!

Yemen Cumhurbaşkanı 'Ali 'AbdAllah Sâlih'in yaklaşık bir yıl önce 2006 yılı başkanlık seçimlerine aday olmayacağını açıklamasından beri, Yemen'de akıl sahibi hiç kimse bu kararın ciddi ve hakikî olduğuna inanmadı. Yemen'deki sistemin vakiasına vâkıf olan herkes, onun gelecekte uygun bir zamanda kararından dönmesi talepleriyle yandaşlarını ve bağlılarını harekete geçireceğinin kesin bir şekilde farkındaydı. Ama bazılarının merak ettiği soru şudur: O halde niçin böyle basit bir oyun oynanmaktadır? Cevap basittir. Çünkü o bir yandan iktidar sevdâlısı olmadığını, yönetimin yüklerini sırf vatan-millet aşkıyla gönülden yaptığını îmâ ederek halkı -Hâşâ- "aptal" yerine koymak, öte yandan -kısa süreli de olsa- insanların dikkatlerini, başta ekonomik bozukluk olmak üzere ülkedeki genel durumun kötüleşmesinden uzaklaştırmak istiyordu. İdârî, mâlî ve siyâsî yozlaşmanın Yemen'e hâkim olduğu, devletin tüm organlarını talan ettiği, politik hiyerarşinin en altından en üstüne kadar içine battığı, her tarafa yayılan yolsuzluğun aleni bir şekilde meydana geldiği ve bunların yetkili-yetkisiz tüm insanların diline dolaştığı, politikacı olsun sıradan insan olsun Yemen'deki herkes tarafından bilinmektedir! Kamu mallarının hortumlanması öyle bir boyuta ulaştı ki petrol nakliyat kaçaklığı tümüyle devlet içinde nüfuzu olanların hesabına yürütülür oldu, yasal sözleşmelerini çiğnemelerine ve aykırı davranmalarına göz yumsunlar diye petrol şirketleri devlet yetkililerine rüşvet verir oldu, yakıt fiyatlarını artırmak ve geçim giderlerini yükseltmek üzere peş peşe dozlarla Devletlerarası Para Fonu'na [IMF] utanç verici bir şekilde boyun bükülür oldu. Ama herkes biliyor ki yakıtlar yerli üretdir!

Genel kamu hizmetlerine kalifiye insanlar yerine yandaşların görevlendirilmesi, kullanım süresi dolmuş ilaçların ithâl ve kaçaklığı ve anlatması uzun sürecek nice diğer yozlaşmalar devlete öylesine sirâyet etti ki bazı devletlerarası kuruluşlar tarafından verilen yardımlar ve bağışlar çalınmakta, araçların ve nüfuzluların ceplerine atılmakta, bu da yardım kuruluşlarının birçoğunu, bağışlarını kesmeye veya azaltmaya yöneltmektedir. Hayat pahalılığı ile yüksek fiyatlar toplumun geniş kesimlerine öylesine yayıldı ki Yemen halkının çoğu şu anda fakirlik sınırının altında yaşamaktadır. O kadar ki vakit namazlarında bile mescidler erkek, kadın ve çocuk dilenciler ile dolup taşmaktadır. Siyasî alanda düşünce ve ifâde özgürlüğü şarkıları mırıldandığı bir vakitte hakikati konuşanlar ezilmekte ve susturulmaktadır. Tüm zaafiyetiyle Anayasa manipüle edilmekte, maddeleri değiştirilmektedir. Anayasa'nın 3. maddesi "*Tüm yasamaların kaynağı İslam'dır*" diye yazdığı halde, gereken her an, Allah'ın hadleri tümüyle iptal edilebilmekte, fâizle işlem yapılmakta, Ümmetin gözetimi ihmâl edilmektedir. Hatta bu gözetim sıfıra inmektedir. On binlerce Yemenli, her yıl ülke dışında devâ aramaya çıkmaktadır. Çünkü kaliteli ve gelişmiş tek bir devlet hastanesi bile yoktur! Yine değişik gerekçeler ve terminolojiler altında süregelip Sömürgeci Kâfir devletlerin körüklediği güvensizlik ve iç çatışmalar da ciddi bir tehdit teşkil etmektedir. Son ama aynı derecede önemli olarak Amerika, "terörizm ile mücadele" adı altında ülkenin iç işlerine küstah ve arsız bir şekilde müdâhale etmektedir. İşte bunlar, Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in hakkında bereket duasında bulunduğu Yemen'in durumudaki yozlaşmanın genel yansımalarından bazılarıdır. O mübârek dua şöyle idi:

Ey Allah'ım, Yemenimizi bizim için bereketli kıl!

Doğrusu bu aktardıklarımız, çoğun yalnızca az bir kısımdır. Halktaki kızgınlık son haddine ulaşmıştır. Ümmetin kendisi olmaksızın doymayacağına ve yaşayamayacağına kendi kendini iknâ etmek üzere sarayının önünde toplanmaları için tehdit ve baskı ile devlet memurlarını harekete geçirmesi; Cumhurbaşkanı da, yardımcılara da, nizamına da asla bir fayda vermeyecektir. Kuşkusuz azîm İslâmî Ümmet ve ondan bir parça olan Yemen'deki Müslümanlar, İslam'ı ancak 'Akîde ve Nizam olarak taşıdıkları zaman İslam ile kalkınmışlar, O'nun gölgesinde izzetli ve mutlu bir şekilde yaşamışlar ve tüm beşeriyeti İslam ile gölgelendirmek için O'nu dünyanın dört bir köşesine yaymışlardı. Kaldı ki beşerin en hayırlısı olan Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] ölmüş, ama Ümmet ölmemişti. Bilakis O'ndan sonra fetihler, yeryüzünün doğusundan batısına kadar genişlemişti. Çünkü Ümmet, 'Akîdesi ve bu 'Akîdeden fışkıran Nizâmı ile capcanlıydı.

Ey Yemen'deki Müslümanlar! Ey Yemenli Celîl Âlimler! Ey Kabile Şeyhleri! Ey Güç Sahipleri ve Kanâat Önderleri! Hizb-ut Tahrir, Rasul [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in müjdelediği İslâmî Hilâfet Devleti'ni kurmak üzere sizleri kendisi ile birlikte çalışmaya dâvet etmektedir. Çünkü O'nun kurulması mukadderdir ve göz açıp kapamaktan daha hızlı olacaktır ki İslâmî Ümmet dünya saadetiyle ve Âlemlerin Rabbî'nin rızâsı ile nîmetlensin. İşte sizin hayâtî meseleniz budur! Değerli ve lezzetli her şeyin uğrunda harcanması gerekse de...

Ey îmân

edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat verecek şeye dâvet ettiği zaman icâbet edin! Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz muhakkak O'nun huzurunda toplanacaksınız. [el-Enfâl 24]